Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

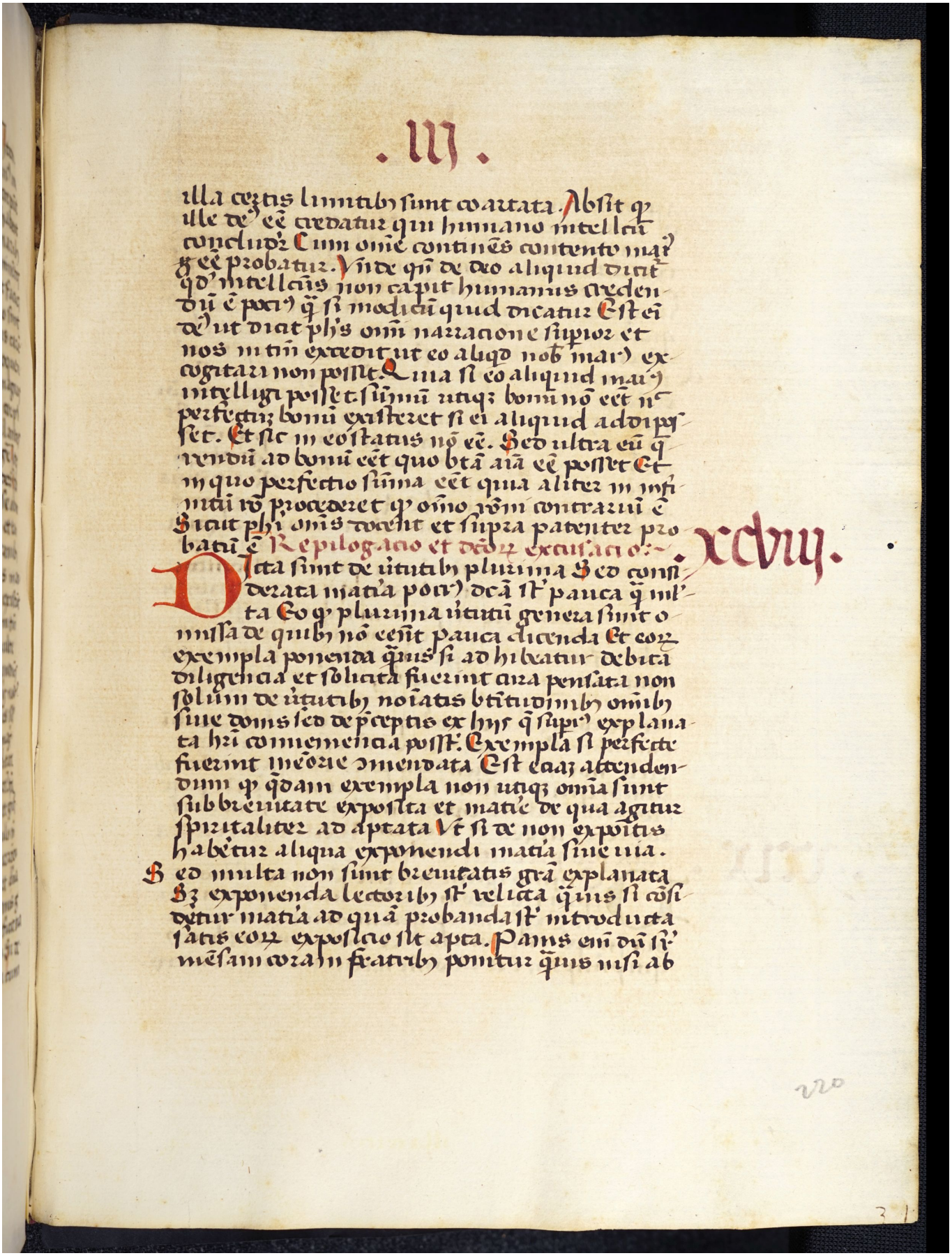

. III .

illa ẽtis limitib⁹ sint ꝯtata. Absit q⁹
ille de⁹ cẽ credatur qui humano intellect⁹
concludi. Cum omẽ continẽs contento maⁱ⁹
cẽ probatur. Vnde qñ de deo aliquid dicat
qd' intellectus non capit humanus credendū cẽ pot⁹ q; si modicū quid dicatur. Est ei
de⁹ ut dicat phs omi narratione sapior et
nos in tm excedit ut eo aliqd nob⁹ maⁱ⁹ excogitari non possit. Quia si eo aliquid maⁱ⁹
intelligi posset. sūmū utiq; bonū nō eēt nec
perfectus bonū excederet si ei aliquid addi posset. Et sic in cōstatus nō eē. Sed ultra eū q
nendū ad bonū eēt quo btā aiā eē posset. Et
in quo perfectio sūma eēt quia aliter in infinitū nō procederet q⁹ oño ꝛōni contrarium ē
Sicut phi omis docent et supra patenter probatū ē. Repilogatio et dei excusatio.

. xcvij .

Dicta sunt de ututib⁹ plurima Sed consideranda materia potⁱ⁹ dicā st' pauca q; multa Eo q⁹ plurima ututū genera sunt omissa de quib⁹ nō cesset pauca dicenda Et cor
exempla ponenda q̄ms si ad hibeatur debita
diligentia et solicitudo fuerint ea pensata non
solum de ututib⁹ notatis btūdinib⁹ omib⁹
sive dons sed de ꝑceptis ex hys q; supⁱ⁹ explanata hīi cōmendanda posset. Exempla si perfecte
fuerint meōre emendata. Est eaq; attendendum q⁹ qdam exempla non utiq; omia sint
sub brevitate exposita et matie de qua agitur
spiritaliter ad aptata. Vt si de non expositis
habētur aliqua exponendi matia sine ulla.
Sed multa non sunt brevitatis grā explanata
Sz exponenda lectorib⁹ st' relicta q̄ms si cōsideretur matia ad quā probanda st' introducta
satis cor exposito sit apta. Panis eñ dū st'
mēsam oratio fratrib⁹ ponitur q̄ms nisi ab

220